

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ КОНДИТЕРСЬКОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ

Кондитерська галузь України відзначається динамічними темпами розвитку. Висока конкуренція на світовому ринку спонукає виробників кондитерської продукції шукати нові підходи для отримання популярності серед споживачів, аналізуючи тенденції на ринку і реагуючи на зміну смаків споживачів. Підприємства даної галузі намагаються постійно вдосконалювати процеси управління та забезпечувати високі світові стандарти якості виробленої продукції.

Доцільно виділити такі тенденції розвитку підприємств кондитерської галузі в Україні [1]:

- зростання ролі упаковки продукції підприємств кондитерської галузі. Якісні пакувальні матеріали можуть значно впливати на вибір конкретного товару споживачем, а отже, на обсяги продажу, дозволяють скоротити застосування консервантів, збільшити термін зберігання продукту, тим самим підвищуючи конкурентоздатність товару на ринку. Були проведені деякі дослідження у сфері вивчення процесів зберігання багатьох харчових продуктів. Вони засвідчили, що сьогодні поряд із одношаровими полімерними плівками для пакування кондитерських виробів поширення набувають багатошарові і комбіновані, що дозволяє досягти підвищення якості упаковки [2];

- концентрація зусиль виробників на якості та корисності кондитерських виробів. На всіх провідних підприємствах галузі впроваджені та функціонують системи менеджменту якості версії ISO 9001:2000. Фахівцями галузі останнім часом розроблено біля 100 Національних стандартів на готову продукцію та сировину, які гармонізовані з вимогами стандартами європейського співтовариства та Європейської Комісії Кодекс Аліментаріус [3];

- застосування нових нетрадиційних видів сировини. Одним із перспективних спрямувань в оновленні асортименту і поліпшенні споживчих властивостей є використання природної нетрадиційної сировини й добавок, які здатні виявляти комплексну дію, складаючись з низки цінних компонентів. При цьому слід враховувати те, що їх використання повинно бути обґрунтованим, що дозволить створити новий продукт з унікальними товарними характеристиками [4];

- натуральність продуктів як стратегічний пріоритет розвитку підприємств кондитерської галузі. Спостерігається чітка спрямованість на створення кондитерських

виробів, які б відповідали здоровому способу життя. Причиною цього є зростаючий інтерес споживача до питань харчування, зумовлений проблемами цукрового діабету, серцево-судинних захворювань, ожиріння і тенденцією надлишкової маси тіла [5]. Сьогодні покупець все частіше обирає більш корисні і натуральні продукти – така тенденція існує в більшості сегментів продуктового ринку та поширилася на кондитерські вироби. Спостерігається відчутне зростання попиту на кондитерські продукти, які містять природні інгредієнти. Така продукція найчастіше коштує дорожче, але споживач готовий платити за те, щоб отримати не просто смачний і красиво упакований, але і максимально корисний продукт;

- прагнення знизити собівартість виробництва за рахунок придбання нових технологій та більш економічного устаткування. Підприємства галузі постійно інвестують в розвиток галузі близько 200 млн. дол. США щорічно. На провідних кондитерських фабриках проведено повну модернізацію виробництв, встановлені найсучасніші виробничі лінії. Значно підвищено технологічність та наукомісткість виробництва [3];

- зростання популярності продукції «преміум-класу» [6]. Категорія «преміум» виходить на перше місце. Виробництво продукції «преміум» стає новим трендом кондитерського ринку. Продажі дешевої кондитерської продукції останнім часом скорочуються, але активність в секторі продуктів преміум-класу, навпаки, різко зростає.

Отже, підприємства кондитерської галузі України працюють в умовах високого рівня конкуренції, тому лідируючу позицію займають виробники, які першими реагують на зміну вподобань споживачів, динамічно оновлюють асортимент продукції й наповнюють його новинками.

Список використаних джерел:

1. Галушко О. С. Тенденції розвитку ринку кондитерських виробів та особливості трансформації у системі цінностей його учасників / О. С. Галушко // Актуальні проблеми економіки. - 2009. - № 1. - С. 15 - 21.

2. Лозова. Т. Використання пакувальних матеріалів для збереження якості нових вафель [Текст] / Т. Лозова // Хлібопекарська і кондитерська промисловість України. — 2014. — № 6. — С. 3—6.

3. Офіційний сайт Асоціації українських кондитерів «Укркондпром» <http://ukrkondprom.com.ua>

4. Сирохман. І. Споживчі властивості нових вафель з використанням природних нетрадиційних інгредієнтів [Текст] / І. Сирохман, Т. Лозова // Хлібопекарська і кондитерська промисловість України. – 2015. – № 2. – С. 3–7.

5. Дудка Т. В. Сучасний стан та оцінка прибутковості діяльності підприємств кондитерської промисловості України / Т. В. Дудка, О. С. Хмурківська // Економіка харчової промисловості. - 2014. - № 2. - С. 17-20.

6. Офіційний сайт Національного рейтингового агентства «Рюрік» - <http://rurik.com.ua/>.

Мархоцька Марія

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ

Сьогодення зумовлює необхідність якнайшвидшої інтеграції України в Європейське співтовариство. Прагнення України до рівноправного партнерства з країнами ЄС та активізація торгівельних зв'язків передбачає, зокрема, впровадження системи управління якістю.

Система якості – це сукупність структур, що належать до різних сфер діяльності організації і справляють найбільший вплив на якість при виконанні своїх функцій установленими методами з використанням необхідних ресурсів підприємствах. У процесі функціонування системи якості традиційно використовуються технології моделювання бізнес-процесів і технології управління якістю.

Базовою основою системи управління якістю є налагодження менеджменту виробничих процесів – впровадження системи управління якістю, яка відповідає стандартам ISO серії 9000. За даними ISO сьогодні у світі сертифіковано понад 500 тис. систем управління якістю. Найбільш авторитетною у світі є система управління якістю ISO 9001. Її використовують понад 1 млн. установ та організацій у 161 країні світу. Разом з тим, ISO застерігає, що отримання таких сертифікатів є добровільним бажанням постачальника, вони є фактором довіри до виробника продукції та послуг, а не сферою державного регулювання. Крім того, наявність лише сертифіката відповідності системи управління якістю міжнародному стандарту не дає підстави щодо визнання сертифікації продукції за показниками безпеки. Тобто роль держави у менеджменті якості є коригуючою, але врегулювання законодавчих засад та створення економічно-фінансових передумов стимулювання впровадження системи управління якістю на вітчизняних підприємствах - це